REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Čakovcu
Ruđera Boškovića 18
40000 Čakovec

Poslovni broj: Pn-39/2025-46

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji toga suda Valentini Varga Gombar, u pravnoj stvari tužitelja IVANA ŽIŽEKA, Siget 21E, 10000 Zagreb, OIB: 83690543764, kojeg zastupa Dejan Pavlović, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika ARCUS d.o.o., Strossmayerova ulica 8, 40000 Čakovec, OIB: 32479127074, kojeg zastupa Zajednički odvjetnički ured Ružić i Ružić iz Čakovca, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave, održane i dovršene dana 29. rujna 2026.god., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Pavlović Dejana, odvjetnika i punomoćnice tuženika Ružić Tina, odvjetnika, dana 04. studenog 2026.god., objavio je i

p r e s u d i o j e :

1. Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja Žižek Ivana, te se sudi :

I. Nalaže se tuženiku ARCUS d.o.o. iz Čakovca**,** Strossmayerova ulica 8, OIB: 32479127074, platiti tužitelju Ivanu Žižeku iz Zagreba, Siget 21E, OIB: 83690543764 iznos od 10.912,29 EUR (desettisućadevetstoidvanaest eura i dvadesetidevet centa) sa zateznom kamatom tekućom od 08. studenog 2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku ARCUS d.o.o., iz Čakovca, Strossmayerova ulica 8, OIB: 32479127074 platiti tužitelju Ivanu Žižeku iz Zagreba, Siget 21E, OIB: 83690543764, iznos od 6.361,72 EUR (šesttisućatristošezdesetijedan eur i sedamdesetidva centa) sa zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate i to iznosa od:

- 107,49 EUR tekućom od 05.04.2023. godine pa do isplate
- 245,22 EUR tekućom od 10.05.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 08.06.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 11.07.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 11.08.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 09.09.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 10.10.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 10.11.2023. godine pa do isplate

- 521,02 EUR tekućom od 09.12.2023. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 11.01.2024. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 10.02.2024. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 09.03.2024. godine pa do isplate
- 521,02 EUR tekućom od 11.04.2024. godine pa do isplate
- 277,83 EUR tekućom od 10.05.2024. godine pa do isplate

po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

2. Djelomično s e o d b i j a tužbeni zahtjev tužitelja Žižek Ivana, u dijelu gdje od tuženika Arcus d.o.o. traži isplatu još :
- s osnova ukupne neimovinske štete i s osnova imovinske štete zbog tuđe pomoći i njege iznos od još ukupno 16.547,43 EUR (šesnaesttisućapetstočetrdesetisedam eura i četrdesetitri centa), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, od dospijeća do isplate,
- s osnova imovinske štete zbog izgubljene zarade iznos od još ukupno 4.241,14 EUR (četiritisućedvjestočetrdesetijedan eur i četrnaest centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, od dospijeća pojedinog mjesečnog iznosa do isplate,
- gdje od tuženika potražuje naknadu troškova postupka.

3. Svaka parnična stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje :

1. Tužitelj Ivan Žižek je dana 17. ožujka 2025.god. podnio ovome sudu tužbu protiv tuženika, radi naknade štete, u kojoj navodi da je dana 02. ožujka 2023. godine, u caffe baru Arcus, na adresi tuženika, a koji je i u vlasništvu ovdje tuženika, tužitelj je, po ulasku u isti lokal, prilikom odlaska do stola za kojim su sjedile njegova majka i sestra, udario glavom u pomična staklena vrata koja odvajaju lokal od "zimskog vrta", a koja ni na koji način nisu bila označena te je pao i udario stražnjim dijelom glave u pod, uslijed čega su mu nastale brojne teške zdravstvene posljedice. Zbog zadobivenih tjelesnih ozljeda pozvana je hitna medicinska pomoć, koja je stigla na mjesto događaja oko 11:40 sati te je odvezla tužitelja u Opću bolnicu Čakovec, nakon čega je sljedeći dan, 03.03.2023. godine prebačen u Jedinicu intenzivnog liječenja Klinike za traumatologiju KBC Sestre Milosrdnice, gdje je bio hospitaliziran do 20.03.2023. godine. Tužitelj ističe kako pomična staklena vrata u koja je udario ne samo da nisu bila označena na odgovarajući način, odnosno sukladno Pravilniku o zaštiti na radu za mjesta rada, koji u čl. 16. st. 3 propisuje kako prozirna vrata moraju biti odgovarajuće označena na vidnoj razini, već nisu uopće bila označena. Ističe se kako je tuženik odmah dan poslije štetnog događaja ista vrata označio odgovarajućom naljepnicom, a upravo kako bi, s jedne strane pokušao izbjeći svoju

odgovornost za predmetni događa, a podredno očito kako bi se ubuduće spriječili slični štetni događaji.

2. Tužitelj navodi da mu je štetnim događajem nastala neimovinska (on navodi nematerijalna) šteta u vidu tjelesnih ozljeda. Isti je zadobio ozljede vratne kralješnice s posljedičnom plegijom lijeve ruke, paraperezom i teškom parezom desne ruke, odnosno djelomični gubitak funkcije ispod vratne moždine te prijelom potiljne kosti lijevo. Sve to je tužitelju otežavalo kako svakodnevne, tako i poslovne aktivnosti te je zbog nastalih posljedica morao strogo mirovati u kućnoj njezi, radi čega se nalazio na bolovanju od 03.03.2023. godine do 12.04.2024. godine, a za to vrijeme je odradio stacionarnu rehabilitaciju u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Varaždinske toplice te deset ciklusa intenzivne ambulantne fizikalne terapije. Potom je ponovno bio upućen na stacionarnu rehabilitaciju u Varaždinske toplice. Zbog navedenih tjelesnih ozljeda tužitelj je pretrpio bolove i strah te mu je smanjena životna aktivnost, odnosno prouzročen invaliditet. Tako su mu zaostale brojne posljedice u vidu smanjene pokretljivosti nogu, odnosno težeg hodanja, uslijed čega se spotiče, a teško i trči te otežano ustaje iz čučnja. Nadalje, lijeva ruka, kao i šaka slabije su mu pokretni te ima stalni spazam u lijevoj podlaktici i šaci. Također zbog operacije mu je i vrat slabije pokretan, ima stalne bolove u ramenima i rukama zbog čega konstantno mora biti lijekove protiv bolova. Zbog svega navedenog tužitelj je upućen na stacionarnu rehabilitaciju jednom godišnje kao i provoditi ambulantnu fizikalnu terapiju u međuvremenu. Osim gore navedenog, tužitelj se trajno nalazi u izrazito lošem psihičkom stanju. Ugrožavanjem prava osobnosti, a među kojima su i pravo na tjelesno i duševno zdravlje, dolazi do njihove povrede i nastanka neimovinske štete, a u konkretnom slučaju upravo je zbog tjelesnih ozljeda i ostalih zdravstvenih posljedica, došlo do povrede prava osobnosti tužitelja. Stoga tužitelj, zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u smislu čl. 19. Zakona o obveznim odnosima, a prema kriterijima iz čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima, na potražuje naknadu sljedećih vidova štete u sljedećim iznosima: za pretrpljene fizičke bolove 3.200,00 EUR, za pretrpljeni strah 3.000,00 EUR, za smanjenu životnu aktivnost 3.500,00 EUR i za naruženost 3.200,00 EUR, odnosno ukupno 12.900,00 EUR. Nadalje, člankom 1095. stavak 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Slijedom navedenog, tužitelj na ime tuđe pomoći i njege potražuje iznos od 1.000,00 EUR. Obzirom da je tužitelj od 03.03.2023. godine do 12.04.2024. godine zbog pretrpljenih ozljeda bio privremeno nesposoban za rad, isti potražuje i izgubljenu zaradu zbog privremene nesposobnosti za rad u vidu razlike neto plaće koju je isti ostvarivao za vrijeme bolovanja, a do punog iznosa mjesečne neto plaće u odnosu na razdoblje prije nezgode i nakon nezgode, i to sa zateznom kamatom tekućom od dana kada su mu pojedine plaće trebale biti isplaćene (za prethodni mjesec): Pod gore navedenom razlikom podrazumijeva se izgubljena dobit, odnosno prihodi tijekom razdoblja u odnosu na prihode ostvarene prije i nakon nezgode, a koje bi tužitelj ostvario da nezgode nije bilo. Kako tuženik odbija u mirnom postupku naknaditi tužitelju nastalu štetu, to se predlaže da se donese presuda kojom će sud

naložiti tuženiku isplatu ukupnom iznosa od 24.319,99 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, kao i naknadnom troškova postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporava i osnov i visinu istog. Tuženik navodi da nema neposrednih saznanja o događaju koji se zbio 02. ožujka 2023.god.. Iako predmetni ugostiteljski objekt svakodnevno posjećuje mnogo gostiju nikada se nije dogodilo da bi se netko od gostiju zaletio u vrata. Tuženik navodi da niti jedna nadležna inspekcija nije utvrdila bilo kakav propust tuženika koji bi bio u vezi s tim štetnim događajem. Tuženiku nije poznato da li je tužitelj pretrpio kakve ozljede i ako jeste da li su one u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Iznosi koje tužitelj potražuje su paušalni navedeni. Točno je da se tužitelj obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete i da je tuženik taj zahtjev otklonio kao neosnovan. Stoga predlaže da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev i naloži tužitelju da tuženiku naknadi troškove postupka.

4. Stranke su tijekom postupka dodatno obrazlagale svoja stajališta.

5. Tužitelj tvrdi da je za nastanak štetnog događaja odgovoran tuženik jer staklena posmična vrata u ugostiteljskom objektu nisu bila uopće označena. Tuženik ističe da kod tuženika nema nikakve štetne radnje, niti protupravnosti kao nužne pretpostavke odgovornosti za štetu.

6. Tijekom postupka je tužitelj sukladno nalogu suda dostavio u spis podatke o svom liječniku obiteljske medicine, te je pribavljen cjelokupni zdravstveni karton tužitelja.

7. Tijekom postupka je tužitelj odustao od saslušanja svjedoka Pavlic Vlade.

8. Tužitelj je nakon provedenog medicinskog vještačenja specificirao svoj tužbeni zahtjev u podnesku zaprimljenom dana 18. lipnja 2026.god. tako da sada od tuženika potražuje naknadu neimovinske štete s osnova povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u ukupnom iznosu od 27.459,72 EUR i to za pretrpljene fizičke bolove iznos od 5.534,50 EUR, za pretrpljeni strah iznos od 4.379,80 EUR, za smanjenu životnu aktivnost iznos od 12.500,00 EUR, za naruženost iznosu od 995,42 EUR, za tuđu pomoć i njegu u iznos od 4.050,00 EUR. Dakle, tužitelj je povisio svoj tužbeni zahtjev i s osnova neimovinske štete i to svih vidova te štete, kao i s osnova imovinske štete za tuđu pomoć i njegu.

9. Tužitelj je nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja specificirao svoj tužbeni zahtjev s osnova imovinske štete zbog izgubljene zarade u podnesku zaprimljenom 13. srpnja 2026.god. i sada od tuženika potražuje ukupan iznos od 10.602,86 EUR u pojedinačnim mjesečnim naznačenim iznosima, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća pojedinog mjesečnog iznosa do isplate. Dakle, tužitelj je neznatno povisio svoj tužbeni zahtjev s osnova imovinske štete zbog izgubljene zarade.

10. Isti tužbeni zahtjev je postavljen sukladno čl. 186.d. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine RH br. 53/91, 91/92, 111/99, 8/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme podnošenja tužbe, sada i 146/25), po provedenim vještačenjima u ovom sudskom postupku.

11. Tuženik se usprotivio i ovako postavljenom specificiranom tužbenom zahtjevu.

12. Na ročištu održanom dana 29. rujna 2026.god. punomoćnik tužitelja je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva specificiranog u točci I. u podnesku od 18. ožujka 2026. te u točci II. u podnesku od 13. srpnja 2026. kao i da daljnjih dokaznih prijedloga nema. Punomoćnik tuženika je naveo da u cijelosti ostaje kod odgovora na tužbu i svih iznijetih navoda tijekom postupka i nema daljnjih dokaznih prijedloga.

13. Dakle, obje stranke su izjavile da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga.

14. Stoga je sud nakon provedenog postupka dokazivanja na ročištu održanom dana 29. rujna 2026. god. izvršio uvid još u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, te je zaključio glavnu raspravu.

15. U postupku dokazivanja sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 7-45 spisa), izvješće o privremenoj nesposobnosti – spriječenosti za rad (list 46-60 spisa), potvrdu poslodavca (list 61-67, te list 68-80, te 81 i 82 spisa), dopis i preslik povratnice (list 83 i 84 spisa), dopis (list 85 spisa), fotografije (list 95-97 spisa), zdravstveni karton tužitelja (list 116-171 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 174-178 spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Houra Karla zaprimljen 12. veljače 2026. (list 199-204 spisa), očitovanje vještaka Houra Karla zaprimljeno 23. ožujka 2026. (list 223 spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Mikac Matije zaprimljeno 18. lipnja 2026. (list 238-240 spisa), saslušao je svjedoke Kozjak Gorana, Lenčić Dominika, Ivačić Luku, Žižek Idu i Žižek Kristinu, te je saslušao tužitelja Žižek Ivana i zakonskog zastupnika-direktora tuženika Štefičar Ivana, kao stranke u svrhu dokazivanja.

16. Sukladno čl. 2. Zakona o parničnom postupku u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

17. U čl. 299. st. 1. Zakona o parničnom postupku je određeno da su stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke.

18. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku, kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja, ovaj sud nalazi da je specificirani

tužbeni zahtjev tužitelja (iz podneska od 18. ožujka 2026.god. i od 13. srpnja 2026.god.) osnovan u dosuđujećem dijelu.

19. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku, određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

20. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

21. U ovom postupku tužitelj potražuje od tuženika naknadu neimovinske i imovinske štete zbog štetnog događaja koji se dogodio u ugostiteljskom objektu tuženika.

22. Sporno je na koji način se štetni događaj dogodio, te je sporno da li je tuženik odgovoran za nastalu štetu, odnosno da li je i tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja, te su onda posljedično sporni i svi zatraženi iznosi s osnova svih vidova utužene štete.

23. Tužitelj tvrdi da se dana 02. ožujka 2023. godine, u ugostiteljskom objektu, caffe baru Arcus, na adresi tuženika, a koji je i u vlasništvu ovdje tuženika, tužitelj po ulasku u isti lokal, prilikom odlaska do stola za kojim su sjedile njegova majka i sestra, udario glavom u pomična staklena vrata koja odvajaju lokal od "zimskog vrta", a koja ni na koji način nisu bila označena, te je pao i udario stražnjim dijelom glave u pod, uslijed čega su mu nastale brojne teške zdravstvene posljedice.

24. Nadalje tvrdi da je zbog zadobivenih tjelesnih ozljeda pozvana hitna medicinska pomoć, koja je stigla na mjesto događaja oko 11:40 sati, te je odvezla tužitelja u Županijsku bolnicu Čakovec, nakon čega je sljedeći dan, 03. ožujka 2023. godine prebačen u Jedinicu intenzivnog liječenja Klinike za traumatologiju KBC Sestre Milosrdnice, gdje je bio hospitaliziran do 20. ožujka 2023. godine.

25. Sporno je da li je tuženik odgovoran za nastalu štetu, ako je odgovoran, da li se radi o objektivnoj ili subjektivnoj odgovornosti, te da li postoji doprinos tužitelja ili trećih osoba nastanku štetnog događaja.

26. Tužitelj se prije pokretanja ovog postupka pred sudom obratio tuženiku i to dopisom od dana 07. studenog 2024.god., te je priložio povratnicu Hrvatske pošte da je tuženik isto zaprimio, na što je tuženik odgovorio u dopisu od dana 19. studenog 2024.god. gdje je naveo da ne postoji njegova odgovornost za nastanak predmetnog štetnog događaja i da niti nema saznanja o tom događaju.

27. Nakon toga je tužitelj dana 17. ožujka 2025.god. podnio ovu tužbu sudu radi naknade štete.

28. Tužitelj je uz tužbu predao u spis i svu medicinsku dokumentaciju iz koje također proizlazi da je tužitelj dana 02. ožujka 2023.god. iz tog kafića (ugostiteljskog objekta) u Čakovcu dovezen u Županijsku bolnicu Čakovec po djelatnicima Hitne medicinske pomoći Čakovec (Zavoda za hitnu medicinu Međimurske županije), te su navedeni podaci o provedenom postupku dijagnostike i liječenja, kao i o utvrđenim ozljedama kod tužitelja.

29. U toj medicinskoj dokumentaciji, koja se sukladno čl. 230. Zakona o parničnom postupku smatra javnim ispravama, je navedeno od kuda je tužitelj dovezen u Županijsku bolnicu Čakovec tj. iz kafića gdje je "udario glavom sprijeda u staklo, gdje ga je odbacilo, pao je iza i udario glavom", kako je navedeno u istoj. To su u svojim iskazima potvrdili i u ovom postupku saslušani svjedoci, kako će dalje biti obrazloženo.

30. Kako je tužitelj prilikom štetnog događaja u kafiću (ugostiteljskom objektu) tuženika bila isključivo u svojstvu gosta, to se u ovom postupku imaju primijeniti samo odredbe Zakona o obveznim odnosima i Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, a ne i Zakona o zaštiti na radu i sl.

31. Tuženik ima u vlasništvu ugostiteljski objekt (caffe-bar, kafić) koji posluje sukladno Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, broj 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21, koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme nastanka štetnog događaja, sada i 152/24).

32. Prvo valja utvrditi da li postoji odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja.

33. U čl. 19. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 – koji je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja, sada i 155/23) je određeno da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, a u st. 2. da pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

34. Člankom 1045. Zakona o obveznim odnosima (pretpostavke odgovornosti) je u st. 1. određeno da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, u st.2. da se predmnijeva obična nepažnja, u st.3. da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju i u st. 4. da za štetu bez obzira na krivnju odgovara se i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

35. Člankom 1046. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je šteta umanjenje nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist), a i nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (neimovinska šteta).

36. Člankom 1063. Zakona o obveznim odnosima (predmjeva uzročnosti) je određeno da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete.

37. U čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima je određeno da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

38. Prema odredbi čl. 1067. st. 1. Zakona o obveznim odnosima vlasnik se oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, dok je st. 2. propisano da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti.

39. Sukladno čl. 1067. st. 3. Zakona o obveznim odnosima vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete, a u st. 4. je određeno da ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari, a dužna je snositi naknadu razmjerno težini svoje krivnje.

40. Prema općim pravilima Zakona o obveznim odnosima koja reguliraju odgovornost za štetu, da bi postojala odgovornost za štetu potrebno je ispunjenje nekoliko pretpostavaka i to da postoji osoba odgovorna za štetu (štetnik) i osoba koja potražuje odštetu (oštećenik), da je štetnik počinio štetnu radnju, da je na strani oštećenika nastala šteta, da postoji uzročna veza između izvršene štetne radnje kao uzroka i određene štete kao posljedice i da postoji protupravnost štetne radnje (protivna je nekom pravnom pravilu i štetna radnja je počinjenja krivnjom štetnika).

41. Na tužitelju je teret dokaza da dokaže da je odgovornost tuženika za njemu nastale ozljede, a isto tako da dokaže da li je onda odgovornost tuženika objektivna, odnosno da vrata u ugostiteljskom objektu (kafiću) tuženika u koja se tužitelj udario bila neispravna ili neoznačena, pa da stoga predstavlja opasnu stvar za koju bi odgovarao tuženik po čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima ili pak se radi o subjektivnoj odgovornosti za štetu.

42. Na te okolnosti su tijekom postupka saslušani svjedoci, tužitelj, z.z. tuženika, izvršen je uvid u dokumentaciju, te je provedeno medicinsko vještačenje (radi utvrđivanja da li su ozljede tužitelja mogle nastati na način opisan u tužbi).

43. Sud je iz iskaza svjedoka Lenčić Dominika u bitnome utvrdio da je tijekom 2023.god. radio u Zavodu za hitnu medicinu Međimurske županije kao doktor medicine i da se sjeća intervencije u kafiću Arcus u Čakovcu u ožujku 2023.god., a nakon intervencije je sačinio nalaz po protokolu koji je potvrdio da se nalazi u ovom spisu. Pacijent je već bio zbrinut po doktoru Kozjak Goranu koji se tamo zatekao, a

intervencija je obavljena prema standardnom protokolu, izvršen je pregled pacijenta, imao je povredu glave, napravili su dodatnu mobilizaciju pacijenta i transportirali su ga u Županijsku bolnicu Čakovec. Nakon toga nije više imao nikakav kontakt s pacijentom. Ne sjeća se u kojem dijelu kafića Arcus su pacijenta zatekli. Iz telefonskog poziva hitnoj pomoći se sjeća a je bilo rečeno da je pacijent udario u staklena vrata i da je onda pao na pod.

44. Svjedok Kozjak Goran je u iskazu izjavio da je doktor medicine i da radi u Županijskoj bolnici Čakovec, a da je u ožujku 2023.god. bio kao gost u kafiću Arcus u Čakovcu. Bio je leđima okrenut, u unutarnjem dijelu kafića, čuo je jedan tresak, onda drugi i kada se okrenuo vidio je da na podu leži ovdje tužitelj i to na dijelu gdje je prolaz, na tepihu, preko puta unutarnjeg šanka. Priskočio je pogledati i vidio je da je ošamućen, letimično ga je pogledao, nije ga micao jer kada se radi o padu iz stajaćeg položaja očekuju se povrede glave i vrata. Ne sjeća se tko je zvao hitnu pomoć niti se sjeća da li je tužitelj imao kakve rane. Sjeća se da je s druge strane vrata sjedila tužiteljeva rodbina. Hitna pomoć je brzo došla i zbrinula ga. Drugi dan kada je bio na poslu je pregledao tužitelja nakon što mu je napravljen CT i magnet i zna da je bilo razgovora s bolnicom u Zagrebu radi njegova premještaja, a iz razloga jer je bila postavljena radna dijagnoza da se radi o "centralcord sindromu" tj. kod povrede vrata zna doći do ispada osjeta u rukama i nogama i neurolozi su te ispade utvrdili što je navedeno u medicinskoj dokumentaciji. Nakon dva ili tri dana u bolnici u Čakovcu je tužitelj prebačen u Zagreb u bolnicu. Svjedok je na fotografiji u spisu prepoznao ta staklena vrata gdje se nalazio tužitelj nakon pada u kafiću. On se ne sjeća na koji način su se ta vrata otvarala, niti da li je na njima bilo kakvih naljepnica, niti kako su se otvarala. Sjeća se da je tužitelj rekao da je tu s rodbinom, da oni dolje sjede, čini mu se da je rekao tužitelj da je pao i da se udario. Iz iskustva zna da netko tko ima normalnu kičmu i da ima minornu traumu, a da zadobi velika oštećenja, ovisi kakva je genetika, da li ima degenerativnih promjena dr.

45. Iz iskaza svjedoka Ivačić Luke sud je utvrdio da radi Zavodu za hitnu medicinu Međimurske županije i sjeća se intervencije iz ožujka 2023.god. u kafiću Arcus u Čakovcu, da su napravili sve po protokolu i pacijenta odvezli u Županijsku bolnicu u Čakovcu. Misli da je bila trauma glave, krvarilo je, detalja se ne sjeća niti što se dogodilo. Parkirali su se iza u Uskoj ulici i išli su preko terase kafića do pacijenta. Prilikom intervencije nije zapamtio kakva su tamo vrata i kako se otvaraju. Kada se radi o traumi ne zovu policiju, samo ako se radi o napadu ili tučnjavi.

46. Svjedokinja Žižek Ida je u iskazu izjavila da je majka tužitelja i da je toga dana bila s njim, dogovorili su se da se nađu u kafiću Arcus u Čkaovcu. Prvo su došle ona i kćer Kristina. Njih dvije su iz kafića išle prema zatvorenoj terasi preko tih posmičnih staklenih vrata koja nisu bila označena. Dok su došle do vrata, ista su s eotvorila, te su po stepenicama dolje išle do terase i sjele. Onda su čule udarac, nisu vidjele što se dogodilo. Onda je došao doktor Kozjak i pitao tko je Žižek, te su otišle gore i vidjele da je sin pao, sjedio je stolcu, nije vidjela ranu. Već je stigla i hitna pomoć, stavili su mu okovratnik i odvezli su ga u bolnicu. Na fotografiji u spisu je preposznala

mjesto gdje su ta staklena vrata i gdje su one sjedile na zatvorenoj vanjskoj terasi. Tužitelj (sin) kada se ozlijedio je bio s unutarnje strane kafića, s one strane tih staklenih vrata. Tužitelj joj je samo rekao da je pao i da ga sve boli. Kasnije je bila u tom kafiću i onda je vidjela da su sada ta vrata obilježena naljepnicom. Sin ranije nije bolovao od težih bolesti. Nosi stalno naočale. One nisu zvale policiju.

47. Svjedokinja Žižek Kristina je izjavila da je sestra tužitelja i da je s majkom išla u kafić Arcus u Čakovcu, a tužitelj je trebao doći za njima. One su sjedile na zatvorenoj terasi kafića i čekale U jednom trenutku su čule da je netko lupio u ta staklena vrata. Noge su stršale prema van, a osoba je bila u unutarnjoj strani kafića, ležala je, ta vrata su se stalno otvarala i zatvarala. Išla je pogledati i vidjeti da je to brat (tužitelj), bio je prvi svijesti, već su mu priskočili u pomoć, posjeli su ga na pod, netko je zvao hitnu pomoć, u kafiću su bili neki doktori. Ne sjeća se da li je brat nešto rekao, hitna pomoć ga je odvezla u bolnicu u Čakovcu. Ona je već ranije bila u tom kafiću, primijetila je da su vrata teško primjetna, a prema dolje su stepenice, nije na vratima primijetila nikakvu oznaku. Ona i majka su prošle kroz ta vrata, normalno su se otvorila, trebalo je malo zastati, pa su se otvorila, a ona se nikada ranije nije udarila u ta vrata. Na fotografijama u spisu je prepoznala ta staklena vrata i mjesto gdje je bila s majkom, a gdje je brat pao. Kada se ide iz unutrašnjeg prostora prema terasi to je dosta nepregledno, terasa je spuštena i treba biti pažljiv. Vrata su posmična, dvostruka i svako krilo se otvara na svoju stranu, a okvir je od nekog metala. Brat (tužitelj) nije znao gdje su one sjele. Nije vidjela što je tužitelj ozlijedio, vidjela je da nije dobro, doživio je udarac. Kasnije je bila u tom kafiću i vidjela je da su na staklena vrata stavljene naljepnice. Tužitelj inače nosi naočale i tada ih je nosio. Nije bolovao prije toga od neke teže bolesti.

48. Iskazima navedenih svjedoka je sud povjerovao, isti su dani životno i logično i u skladu su s ostalim dokazima u spisu, te će se isto ocijeniti naknadno.

49. Iz iskaza svih svjedoka sud je nesporno utvrdio da se taj događaj kada je tužitelj pao u kafiću, a koji događaj je opisan u predanoj medicinskoj dokumentaciji, posebice Zavoda za hitnu medicinsku pomoć Čakovec od toga dana, da se štetni događaj dogodio u kafići Arcus u Čakovcu, i to unutar kafića, na mjestu gdje se iz unutrašnjeg dijela kafića ide na zatvorenu, vanjsku terasu (tzv. zimski vrt), a gdje se nalaze staklena posmična vrata. Tu je nesporno tužitelj nađen nakon što je pao i od tuda ga je hitna pomoć odvezla u Županijsku bolnicu Čakovec. U poveznici s medicinskom dokumentacijom u spisu utvrđeno je da je tužitelj toga dana 02. ožujka 2023.god. pao u kafiću tuženika Arcus u Čakovcu i da ga je odvezla Hitna medicinska pomoć u bolnicu.

50. Nitko od svjedoka nije vidio na koji način i zašto je tužitelj pao u kafiću, ali su čuli udarac i to i Kozjak Goran, te i Žižek Ida i Kristina. Svi svjedoci su prepoznali mjesto u kafiću gdje su ta staklena vrata, a koja se nalaze kraj stepenica koja vode na vanjsku terasu (tzv. zimski vrt).

51. Iz iskaza svjedoka Žižek Ide i Žižek Kristine je sud utvrdio da su toga dana, prije tužitelja, ljudi prolazili kroz ta staklena posmična vrata iz unutrašnjosti kafića na terasu i obratno, da su se ista otvarala, svako krilo na svoju stranu, da je trebalo malo zastati da se vrata otvore. Utvrđeno je da na vratima nije bila nikakva oznaka ili naljepnica. To je u skladu sa predanim fotografijama u spisu.

52. Tužitelj Ivan Žižek, je izjavio da je njegova adresa ista kao i u vrijeme tog štetnog događaja. Tog 02. ožujka 2023. u prijepodnevnim satima, oko pola 12 sati je išao s mamom i sestrom prema tom kafiću Arcus u Čakovcu, a kako je kraj tog kafića dućan s informatičkom opremom odlučio je unutra nešto pogledati pa je rekao mami i sestri da odu u kafić sjesti, da će on doći. Brzo je bio gotov. U kafić je ušao na istočni glavni ulaz, pozdravio je konobara kod šanka i onda je produžio u stražnji dio, gdje je prošao kroz dvije ili tri stepenice, iza kojih se nalazi drugi šank. Okrenuo se po toj prostoriji, nije našao mamu i sestru, pa se vratio natrag u prednji dio kafića, niti tamo ih našao, nazvao je sestru, nije se javljala, pa je išao ponovno tražiti u taj stražnji dio. Stajao je u toj stražnjoj prostoriji negdje u sredini i kada se okrenuo na lijevo vidio je mamu i sestru da su u još jednoj bolje stražnjoj prostoriji. Vidio je da su prema toj prostoriji prema dolje stepenice. Kada je krenuo prema tamo odnekud su se stvorila vrata, nije ih vidio i lupio je po tim vratima čini mu se s nosom. Iz ruke mu je odletio mobitel koji je držao, a odletjele su mu i naočale. Pao je direktno iza na leđa. Prvo je bio u šoku što se desilo i sjeća se da je jedva mogao dići glavu. Nakon par sekundi ga je netko primio iza za glavu i rekao mu "ja sam doktor i držim vam glavu". Bila su dvojica tih doktora jedan ga je držao, a drugi postavljao pitanja. Tada se malo pribrao i tek onda je vidio staklena vrata. Doktor Kozjak mu je sa zavojem zamotao glavu. Onda mu je rekao da se iza nalaze mama i sestra pa ih doktor Kozjak pozvao. One su došle unutra k njemu. Ja je još uvijek ležao na podu, taj jedan gospodin mu je držao glavu. Onda je doktor Kozjak rekao da nazovu hitnu. Hitna je došla brzo, kroz nekih 7-10 minuta. Nakon nekog vremena su ga podigli s poda i posjeli ga na stolicu. Hitna pomoć je došla s te vanjske strane gdje se nalazi terasa, stavili su mu tzv. schanzov ovratnik, glava mu je već bila zamotana. Tada su ga ta dva medicinska tehničara podigla sa stolca, međutim noge su mu propale, nije uopće mogao stajati na nogama. Doktor s hitne ga je podigao za noge, a medicinski tehničari ispod ruke, pa su ga po tim stepenicama za terasu odnijeli na nosila i u vozilo hitne pomoći, tamo su ga još pogledali i odvezli u bolnicu u Čakovcu. U bolnicu su mu napravili ili CD ili magnetsku rezonancu. Smjestili su ga na odjel, da li kirurgija ili trauma, ne zna. Spojili su ga na infuziju, ruke i noge mu nisu bili pokretni, zna da su mu dali lijek za smanjivanje otekline, jer mu je vrat na otekao, pa da to splasne. Kontaktirali su bolnicu u Zagrebu u Draškovićevoj ulici, gdje su slali i te nalaze te je rečeno da mora na operaciju vrata jer mu se stvara kalcifikat i jer ima nagnječenje leđne moždine. Tu noć je boravio u bolnici u Čakovcu, sjeća se da sam četiri puta preko noći povraćao zbog potresa mozga, jedva je s dvije ruke mogao stisnuti taj uređaj da bi pozvao medicinske sestre. Ruke su mu bile potpuno oslabljene. Drugi dan je prebačen u Zagreb u bolnicu u Draškovićevoj, tamo doktor je rekao da je morao biti prebačen ujutro, ali su ga prebacili tek oko 14,00 sati, sa sanitetom. Taj isti dan je u Zagrebu operiran oko 21,00 sati. Stavili su mu dvije šipke i osam šarafa, da međusobno

povežu četiri vratna kralješka koja mu drže kralježnicu. Nakon operacije je doktor tražio da li može pomicati ruke i noge, mogao je pomicati obje noge i desnu nogu, dok lijevu ruku nije mogao pomicati. Na intenzivnoj je bio jedan dan, onda su ga prebacili na odjel traume i tri tjedna je bio u bolnici. Tek nakon dva tjedna je počeo hodati. Fizioterapeut ga je došao vježbati i pokazivati vježbe. Nakon operacije tek nakon par dana su ga posjeli u sjedeći položaj, a tek nakon dva tjedna u stojeći položaj i onda je polako počeo ponovno hodati. Jedva je mogao samostalno hodati, kada su me otpustili nakon tri tjedna, isto sam još teško hodao, a odvezli su ga direktno u Varaždinske Toplice na rehabilitaciju gdje je bio tri i pol mjeseci i gdje je radio razne vježbe s fizioterapeutom. Stanje s lijevom rukom mu se nije popravio i danas još nema osjet u istoj. Nakon Varaždinskih Toplica su ga otpustili na liječenje od kuće gdje je išao na terapije u Zagrebu u Sigetu i to fizikalnu terapiju deset tura po deset dana. Ukupno je bio na bolovanju 14 mjeseci. Prije te nesreće je radio u tvrtki IVICOM Consulting d.o.o. Zagreb, D. T. Gavrana 11 kao projektant. Kada je bio kod kuće na bolovanju i još uvijek na liječenju većinu toga je mogao, jedino mu je prvih mjesec dana pomagala supruga kod ulaska i izlaska iz kade. Na terapiju u Sigetu je išao sam pješke. Nakon završetka bolovanja je nastavio raditi svoj posao, radi kao projektant, ali radi za računalo gdje uglavnom koristi desnu ruku, manje ovu lijevo, tako da može obavljati posao. Dnevno mora prehodati barem jedan sat po vani jer inače mu se jave problemi s nogama, osjeća da počinjem čudno hodati. Svaki dan mora izvoditi vježbe za ruke. Prije te ozljede mu je mjesečna plaća bila oko 1.400,00 EUR neto, a dok je bio na bolovanju je primao naknadu za bolovanje 560,00 EUR mjesečno. Prije ovog događaja nije imao nikakve povrede niti nesreće, niti pak ikakve zdravstvene probleme s kralježnicom, rukama i nogama, niti s vratnom kralježnicom. Prije se aktivno bavio sa streljaštvom te je rekreativno igrao tenis. Još uvijek u svezi te ozljede pije lijekove i to jedanput dnevno za bolove lijek Doreta 375 te svaki dan lijek Lyrica za ublažavanje grčeva u lijevoj ruci koje ima. Ne mora dalje na nikakvu operaciju. Jedanput godišnje ide na kontrole k doktoru koji ga je operirao. Jedanput godišnje dobije i uputnicu za fizikalnu terapiju i to u trajanju od tri tjedna i to ide u Varaždinske Toplice koje su najbolje za te spinalne povrede. Prije tog događaja je možda jednom bio u tom kafiću. Sjeća se da se ta vrata otvorila prije nego je udario u njih nisu otvorila, jer da su se otvorila onda ne bi niti u njih udario. Kada je išao prema toj terasi je normalno hodao, kada je vidio gdje su mama i sestra normalno je krenuo prema njima, a kada je vidio da su tamo stepenice pazio je da ne padne po stepenicama. Nakon te operacije ostao je ožiljak iza na vratu gdje su mu stavili 10 šavova. Supruga mu je nakon bolnice pomogala oko higijene prilikom ulaska i izlaska s kade, te oko hrane, a kako ima problem s tom lijevom rukom, onda mu je teže uzimati stvari s tom rukom. Ti metalni šarafi u vrat koje su mu stavili, ostaju mu trajno. Tenisom se može baviti makar puno lošije igra jer ne može trčati, a sa streljaštvom se više ne može baviti jer ne može držati pušku. U životu je prolazio kroz takva posmična vrata jer ih ima skoro svaki dućan, ali nije doživio nikakvu nesreću. U trenutku kada je on dolazio ta vrata su bila zatvorena, kada je krenuo proći nije znao da su tu vrata, nije ih vidio i udario je u njih. Okvir od tih vrata je primijetio tek poslije kada je već bio na podu. Prije ga nije vidio. Udario je s nosom, nije imao krvarenje iz

nosa. Na fotografiji u spisu je prepoznao ta staklena vrata i te stepenice koje vode dolje prema terasi, a on je pao s one strane tih vrata u unutrašnjem dijelu kafića.

53. Tužitelj je u iskazu ostao kod svojih navoda, a detaljno je opisao štetan događaj i tijek liječenja, kao i posljedice koje je zadobio, te je odgovorio na sva postavljena pitanja životno i logično.

54. Zakonski zastupnik-direktor tuženika Ivan Štefičar, je izjavio da je direktor tvrtke ARCUS d.o.o. Čakovec, Strossmayerova ulica 8, a koja tvrtka kafić točnije caffe bar, noćni bar naziva Arcus je na istoj toj adresi. Ovdje tužitelja ne poznaje. Što se tiče tog štetnog događaj zna da se isti dogodio toga dana jer mu je netko od konobara nazvao i rekao da se netko zaletio u vrata, da je pao i da je pozvana hitna pomoć. Ne sjeća se da su mu rekli u koja vrata se zaletio. Nakon tog događaja je došao u kafić, tamo je bio doktor Kozjak, Novosel Miodrag iz HGSS-a i još jedan doktor u mirovini, a ovdje tužitelja je hitna već odvezla. Sjeća se da je rekao da je bila sreća što je toliko stručnih ljudi bilo tamo i da je osoba adekvatno zbrinuta. Išao je drugi dan u bolnicu pitati doktora Kozjaka kakvo je stanje s ovdje tužiteljem i on je rekao da se je stanje zakomplicirano i da je tužitelj odvezen u Zagreb na daljnje liječenje. Htio je vidjeti tužitelja međutim već je odvezen u Zagreb. Nakon toga ga nije kontaktirao jer je zbrinut u Zagrebu. U svezi tog događaja nisu obavješteni niti nikakva inspekcija niti policija. Smatrao je budući da je na licu mjesta bila stručna služba da bi oni obavijestili koga treba. Ta vrata iz unutrašnjosti kafića na vanjsku terasu su tu bila svakako jednu godinu i više prije tog događaja i nikada nisu zatajila, nikada nisu bila na popravku niti se je dogodio takav događaj. Ta vrata su staklena, posmična, sastoje se od dva odvojena krila koja se otvaraju jedna na lijevu, druga na desnu stranu, svako krilo je širine 50,00-60,00 cm, staklo je kaljeno kako se ne bi lako razbilo i nekoga porezalo te se oko svakog tog staklenog krila nalazi okvir širine 3 ili 4 cm crne boje, čini mi se da je od aluminija, možda PVC. Ta vrata su sigurnija i kvalitetnija od onih zaokretnih vrata na kvaku. Ta vrata su tamo stavljena jer odvajaju pušački dio kafića od nepušačkog dijela kafića. Zbog inspekcije je bitno da su ta dva prostora odvojena i da vrata dobro zatvaraju. Ista vrata je napravila certificirana firma i to s kaljenim staklom koje se nije razbilo. Sve inspekcije su pregledale taj kafić prije otvaranja, odnosno prije otvaranja ovog dijela kafića i ne bi niti mogao otvoriti kafić da nisu ispunjeni minimalni tehnički uvjeti i ima sve što je potrebno za taj kafić. Ta vrata se otvaraju na senzor pokreta i kada se netko približi tim vratima ona se počinju otvarati, a senzor se nalazi i s jedne i s druge strane, tj. i s unutarnjeg dijela kafića i na terasi. Kada mu je predočena fotografija s lista 97 spisa izjavio je da su to ta vrata koja su bila i 2023. kada je bio taj događaj, ona su i sada tamo, jedino što se sada na ovoj slici vidi da je stavljena i naljepnica s nazivom kafića koja je stavljena nakon tog događaja s tužiteljem kao još jedna sigurnost i ta naljepnica se nalazi u visini očiju osobe, a prije u vrijeme tog događaja te naljepnice nije bilo. Na tim vratima se nalaze okviri posred vrata i nitko nije rekao da bi morale biti još i kakve naljepnice, nikakve stručne službe mu to nisu rekle. Taj kafić radi 27 godina, i u kafiću za tih godina nije bilo takvih ili sličnih događaja, nikad se nitko nije zaletio u vrata. U vezi tog događaj niti protiv njega kao fizičke osobe niti protiv tuženika nije pokrenut kakav prekršajni

postupak niti je podnesena prijava. Ta vrata od kada su ugrađena nisu bila servisirana, nikada nisu bila pokvarena, nije bilo potrebe, ta vrata super rade. Ti senzori na vratima reagiraju na način da se ta vrata pri svakom normalnom hodu otvore, ako osoba trči onda se možda ne bi otvorila. Nitko od gostiju se nije žalio na ta vrata ili rekao da nisu dobra. Ta naljepnica na ta staklena vrata je kasnije stavljena samo iz razloga dodatne sigurnosti a ne iz razloga jer ih je netko tužio ili prekršajno prijavio jer nisu bili nikada prijavljeni.

55. Z.z. tuženika je u svojem iskazu ostao kod navoda iznesenih tijekom postupka, te je naveo kada je saznao za taj događaj u kafiću.

56. Tužitelj je u spis predao i javno dostupne fotografije iz ugostiteljskog objekta (caffe-bara, kafića) Arcus u vlasništvu tuženika, koje fotografije su u e-spisu spremljene u boji, a iz kojih je sud utvrdio da se radi o vratima prema terasi (zimskom zatvorenom vrtu), da se radi o staklenim dvostrukim vratima, da se jedno krilo tih vrata otvara na desnu stranu, a drugo krilo na lijevu stranu i da je staklo od tih vratiju u tamnom - crnom okviru, koji okvir se nalazi i na sredini tih vrata, na mjestu gdje se ista spajaju. Iz fotografija je vidljivo da se ta posmična staklena vrata otvaraju na senzor, a opće poznata činjenica je da su senzori na tim vratima postavljeni na način da taj senzor registrira kada se osoba nalazi ispred vratiju i onda ta vrata automatski otvara.

57. Također je sud iz fotografija utvrdio da na staklu tih vrata, niti na jednom krilu tijekom 2021. i 202.god., dakle prije ovog štetnog događaja, nije bilo nikakvih naljepnica. Utvrđeno je da se ispred vrata u unutarnjem dijelu nalazi na podu tepih, a da je iza njih zatvorena terasa (tzv. zimski vrt) i jasno je vidljivo iz tog unutarnjeg dijela, da se dolazi u zaseban prostor koji je na nižoj razni, dosta spušten od ovog unutarnjeg dijela kafića, što se zaključuje po tome da su stolovi i stolci na bitno nižoj razini, prema dolje, svakako skoro i jedan metar niže od unutarnjeg dijela kafića i to je vidljivo iz unutrašnjosti kafića, a isto tako se dolazi u svjetliji, vanjski prostor, naime vidljivo je da na na tu zatvorenu terasu dopire dnevno svjetlo, to se vidi na fotografijama. Isto tako je na fotografijama vidljivo da se na tu vanjsku zatvorenu terasu dolje na nižu razinu spušta po stepenicama, to je isto vidljivo iz unutrašnjosti kafića.

58. Tužitelj je predao u spis i javno dostupne fotografije tog kafića Arcus iz kasnijeg razdoblja na kojima su vidljiva ta dvostruka staklena vrata na senzor, isto sa tamnim okvirima oko stakla i na srednjem dijelu gdje se ta dva krila vrata spajaju, te se na istima sada vidi da se na staklu nalazi natpis "Caffe-bar Arcus" negdje u visini očiju prosječne osobe.

59. Sud je tijekom ovog postupka odbio dokazni prijedlog provođenja očevida na licu mjesta iz razloga jer je štetni događaj iz ožujka 2023.god., a ovaj postupak se vodi dvije i više godina poslije, pa je očito stanje u kafiću izmijenjeno. Međutim, iz

priloženih fotografija i općepoznatog stanja izgleda toga kafića, kao i iz iskaza saslušanih svjedoka, sud može utvrditi kako isti kafić izgleda u tom spornom dijelu.

60. Tužitelj je u spis predao svu medicinsku dokumentaciju, te je dostavljen po pozivu suda i cjelokupni zdravstveni karton tužitelja koji je vještak koristio u izradi nalaza i mišljenja, kao i radi utvrđenja da li je tužitelj ranije imao iste ili slične tegobe.

61. U medicinskoj dokumentaciji je navedeno koje ozljede je tužitelj zadobio toga dana 02. ožujka 2023.god., te je opisan tijek daljnjeg liječenja.

62. Sud je rješenjem od dana 22. prosinca 2025.god. odredio provođenje dokaza medicinskim vještačenjem i to po vještaku – specijalisti neurokirurgije - izv. prof. dr. sc. Karlo Houra, dr. med., specijalistu neurokirurgije. Vještačenje je određeno u svezi štetnog događaja koji se dogodio dana 02. ožujka 2023.god. u caffe baru Arcus u Čakovcu, Strossmayerova ulica 8 kada se, po tvrdnjama tužitelja, dogodila ozljeda tužitelja na način da je tužitelj u hodu prema naprijed udario glavom u posmična staklena vrata u kafiću tuženika i nakon toga pao iza na pod i to radi utvrđenja : da li je tužitelj mogao zadobiti takve ozljede od tog udarca glavom u staklena vrata i pada na pod, koje sve ozljede je tužitelj zadobio u tom štetnom događaju, te koje liječenje je provedeno u svezi tih zadobivenih ozljeda, koje dijagnoze su u uzročnoj vezi s predmetnom nezgodom, da li je tužitelj imao takve ili slične zdravstvene tegobe (vratna kralježnica) od ranije, odnosno da li ranija zdravstvena stanja tužitelja utjecala na to da ozljede zadobivene u tom događaju budu teže, koliko dana i u kojem razdoblju je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega, te koliko sati dnevno, nakon tog štetnog događaja, da li kod tužitelja postoji smanjena životna aktivnost bilo radi ozljede, bilo radi straha, da li tužitelj trpi i da li je trpio i kakvim intenzitetom i kroz koje razdoblje duševne bolove zbog smanjene životne aktivnosti, kao i da li je zadobio invaliditet, kakve je i koje fizičke bolove trpio tužitelj, te da li još trpi i u kojem intenzitetu i u kojim okolnostima, koliko je bilo njihovo trajanje i intenzitet, da li je radi tih bolova tužitelj ograničen u obavljanju kakvih poslova i aktivnosti, da li je tužitelj trpio strah, koje vrste straha, koliko je bio intenzitet i koliko je bilo trajanje koje vrste straha, da li još i u vrijeme vještačenja postoji takav strah, te kakav je intenzitet toga straha ako postoji, da li se tužitelj kreće drugačije nego zdrava osoba istih godina starosti kao tužitelj, da li je liječenje zbog tih nastalih ozljeda završeno ili još uvijek traje, dakle s obzirom na utvrđene ozljede koje su nastale zbog samog spornog događaja i to trajanje i intenzitet svih vidova neimovinske štete – fizički bolovi, strah, naruženje i smanjenje životne aktivnosti, kao i imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege, uz napomenu vještaku da prije izrade nalaza i mišljenja i osobno pregleda tužitelja, a da istoga vještak sam pozove na pregled.

63. Vještak Houra je prilikom izrade nalaza i mišljenja koristio cjelokupnu medicinsku dokumentaciju predanu u ovaj spis, kao i cjelokupni dostavljeni zdravstveni karton tužitelja.

64. Stalni sudski vještak Karlo Houra je dana 12. veljače 2026.god. dostavio svoj nalaz i mišljenje u kojem navodi da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljede i to : central cord syndrome, prijelom zatiljne kosti (fractura ossis parietalis sin), tetraparezu i zbog navedenih ozljeda je učinjena operacija dana 03. ožujka 2023.god. i to : laminenektomija C4, C5, C6 i C7 djelomično, šivanje i plastika duralne vreće, te stražnja spondilodeza C4-C7. U nalazu je naveo gdje se sve i kao tužitelj liječio. Vještak je naveo da je prije izrade nalaza i mišljenja i osobno pregledao tužitelja, sukladno nalogu suda. Tužitelj je zadobio gore navedene ozljede koje su dovele do povrede njegovog duševnog i tjelesnog zdravlja. Radilo se o mehanizmu udarca glavom u tupi predmet nakon čega je tužitelj pao u razini i tjemenim dijelom glave zadobio udarac u pod. Tužitelj je mogao zadobiti takve ozljede od udarca glavom u staklena vrata i padom na pod. Ozljede su bile liječene na uobičajeni način. Iste su u uzročno-posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Kod tužitelja je učinjena indicirana dijagnostička obrada i provedeno je stacionarno liječenje u ŽB Čakovec, Klinici za traumatologiju te u 5 navrata u Specijalnoj bolnici Varaždinske toplice kao i ambulantno liječenje po kirurgu, psihologu i fizijatru u trajanju od dvije i pol godine. Po provedenom liječenju zaostale su trajne posljedice nastale uslijed nagnječenja vratne kralježničke moždine nakon trzajne ozljede vratne kralježnice zadobivene pri udarcu glavom o staklenu stijenu te padom i udarcem glavom u tvrdu podlogu, prijeloma svoda lubanje, te posljedičnom operacijom vratne kralježnice na tri razine u smislu bolnog spastičnosti prstiju i podlaktice lijeve ruke, potrebom za uzimanjem antiepileptičkih lijekova s ciljem liječenja neuropatske boli što je objektivizirano učinjenom neuroradiološkom obradom. To jasno proizlazi iz anamnestičkih podataka, kliničke slike tijekom liječenja, pozitivnih nalaza, dijagnostičke obrade te konačno i nalaza tijekom pregleda vještaka.

65. Vještak Houra je jasno naveo da je pri procjeni uzeto u razmatranje i premorbidno stanje tužitelja. Tužitelj je naime prije štetnog događaja imao asimptomatsku stenozu kralježničkog kanala vratne kralježnice uzrokovanu OPLL (okoštalim stražnjim longitudinalnim ligamentom). Temeljem razgovora s tužiteljem te pregledom osobnog zdravstvenog kartona isti nije imao spoznaju da boluje od navedene bolesti, radi nje se nikad prije nije liječio i od nje nije imao nikakvih simptoma. Navedeno nije neuobičajeno i moguće je da ljudi s tom dijagnozom nemaju nikakvih smetnji u svakodnevnom životu. Vještak navodi da iako je kod tužitelja postojalo stanje u vidu asimptomatske stenoze spinalnog kanala (OPLL), ono je do predmetnog štetnog događaja bilo klinički nijemo i nije uzrokovalo nikakva funkcionalna ograničenja. Predmetna trauma (trauma glave i trzajna ozljeda vrata) djelovala je kao neposredni dinamički čimbenik (okidač) koji je na anatomski suženom spinalnom kanalu uzrokovao kompresiju i oštećenje vrate kralježničke moždine. Iz medicinske dokumentacije i anamneze proizlazi da bi tužitelj, unatoč postojećoj stenozi, s visokim stupnjem vjerojatnosti nastavio normalno životno i radno funkcionirati da se kritični događaj nije dogodio. Stoga, premda je OPLL odredio težinu (ekstenzitet) nastale ozljede, isključivi uzrok prijelaza iz asimptomatskog stanja u trajni neurološki deficit jest predmetna trauma. Slijedom navedenog, trauma je neposredni i isključivi uzrok nastanka neurološkog deficita i potrebe za operativnim

zahvatom (laminektomija i spondilodeza C4-C7). Kao posljedica kraniocerebralne ozljede zaostaje potreba trajnog uzimanja antiepileptičkih lijekova ali ne s ciljem liječenja epilepsije nego neuropatske boli i tegoba koje se javljaju kod oštećenja živčanog sustava. U kratkotrajnom hodu koji se mogao ispitati na pregledu, tužitelj hoda kao zdrava osoba no tužitelj nije u mogućnosti trčati niti normalno duže hodati radi slabosti mišića nogu jer tada počne šepati. Promjene u kretanju tužitelja vidljive su dakle tijekom bržeg hodanja, dužeg hodanja i trčanja. Prema spisu priloženoj medicinskoj dokumentaciji liječenje je trajalo do 15.09.25. kada datira zadnja hospitalizacija u Specijalnoj bolnici Varaždinske toplice, a radi provođenja stacionarne rehabilitacije. Nadalje je vještak u nalazu naveo koje duševne boli tužitelj zbog toga trpi i u kojem trajanju, a što će dalje biti obrazloženo.

66. Na navedeni nalaz i mišljenje je primjedbe imao tuženik.

67. Vještak se očitovao dana 23. ožujka 2026.god., te je naveo da vezano na prigovor tuženika da se očituje kakve bi zdravstvene posljedice takav ili slični štetni događaj prouzročio kod osobe normalnog zdravstvenog stanja vještak navodi da je to nemoguće decidirano utvrditi. Ono što se može sa sigurnošću kazati je činjenica da bi kod sličnog ili istog događaja u zdrave osobe vjerojatnost zadobivenih teških ozljeda bila manja. No, ne može se potpuno isključiti da i kod zdrave osobe identične ozljede ne bi mogle nastati. Kod zdrave osobe vjerojatnost za nastanak ovako teških ozljeda bila bi dakle manja, ali dalje moguća. Na daljnji prigovor tuženika odgovara da je moguće da i zdrav čovjek prilikom nenadanog udarca glavom u staklena vrata padne na pod na leđa.

68. Sud nalaz i mišljenje vještaka Houra Karla u cijelosti prihvaća kao stručan i nepristran, uz napomenu da je vještak dobio nalog od suda da odgovori na točno postavljena pitanja, te je od suda dobio nalog da izvrši uvid i u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, a što je vještak i utvrdio.

69. Vještak je naveo da bi kod zdrave osobe vjerojatnost za nastanak ovako teških ozljeda bila bi dakle manja, ali i dalje moguća, te sud s obzirom na cjelokupni provedeni postupak, nalaz vještaka i medicinsku dokumentaciju, utvrđuje da je tužitelj sve navedene ozljede zadobio upravo u tom štetnom događaju, a da nije isključeno da bi iste zadobio na taj način prilikom takvog udarca glavom u vrata i pada na pod i da je bio potpuno zdrav.

70. Sud će na osnovu drugih dokaza u spisu, iskaza svjedoka, iskaza stranaka, te provedenog medicinskog vještačenja utvrditi zbog čega je tužitelj pao, te da li postoji doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja i nastanku tako teških posljedica po njegovo zdravlje, a što će dalje biti obrazloženo.

71. Prilikom odlučivanja treba uzeti u obzir sve citirane odredbe Zakon o obveznim odnosima.

72. Tužitelj tvrdi da su razlog njegova pada isključivo neoznačena i očito neispravna posmična staklena vrata u kafiću tuženika.

73. Tuženik tvrdi da je njegov ugostiteljski objekt imao urednu dozvolu za obavljanje ugostiteljske djelatnosti nadležnog upravnog tijela, a što uključuje i rješenje o zadovoljavanju minimalnih tehničkih uvjeta, da njegova obveza nije bila označiti ta vrata jer su sama po sebi jasno vidljiva, da se nikada nisu dogodili takvi ili slični događaji, niti je tko od nadležnih tijela njega upozorio ili kaznio zbog toga da ta vrata nisu bila ispravna, te ističe da vrata nisu bila na popravku od postavljanja i u danom trenutku su bila potpuno ispravna.

74. Zakon obveznim odnosima ne sadrži definiciju opasne stvari već prepušta sudovima da u svakom konkretnom slučaju odluče hoće li neka određena stvar ili djelatnost biti kvalificirana kao opasna. Pojam opasne stvari odnosno djelatnosti usko je vezan uz objektivnu odgovornost za štetu za čiji se nastanak ne traži krivnja već isključivo povećana opasnost stvari za okolinu.

75. Ugostiteljska djelatnost u određenim okolnostima može biti opasna djelatnost, pa tako i uređaji i inventar u ugostiteljskom objektu može biti opasna stvar, pa tako i neoznačena vrata u kafiću.

76. Sud u postupku mora utvrditi da su ta konkretna posmična staklena vrata bila opasna za gosta kafića i da nije bilo nikakvog upozorenja ili oznake na tim vratima, to se tretira kroz povećani rizik djelatnosti, te se mora utvrditi jesu li poduzete sve mjere opreza.

77. Objektivna odgovornost ugostitelja (vlasnika kafića) postoji prvenstveno za stvari koje gost donese u objekt (ugostiteljska ostava), dok se za tjelesne ozljede ili neimovinsku štetu i imovinsku nastalu u incidentima (poput tučnjava ili padova) odgovornost procjenjuje prema općim pravilima Zakona o obveznim odnosima.

78. Odgovornost kafića za pad i ozljedu gosta unutar prostora objekta ili na pripadajućoj terasi temelji se na zakonskoj obvezi ugostitelja da osigura uvjete za nesmetano i sigurno kretanje i boravak gostiju. Kafić je dužan naknaditi štetu ako je pad uzrokovan propustom osoblja ili lošim održavanjem prostora.

79. Točno je da j člankom 16. st. 3. Pravilnika o zašiti na radu za mjesto rada (Narodne novine RH broj 105/2020) je jasno propisana obveza tuženika da prozirna vrata, što su i staklena vrata, moraju biti odgovarajuće označena na vidnoj razini, dok čl. 1064. ZOO-a propisuje odgovornost vlasnika opasne stvari. Isti Pravilnik se odnosi na zaštitu na radu, a u konkretnom slučaju se ne radi o ozljedi radnika, već gosta kafića.

80. Međutim, kako je tijekom postupka utvrđeno da se štetni događaj zbio na način da je tužitelj pao kada se u kretanju po kafiću u vlasništvu tuženika udario glavom

(licem) u posmična staklena vrata u kafiću tuženika, te se ta staklena vrata očito nisu otvorila za prolazak tužitelja kroz njih, dok tuženik ta vrata nije ničim označio npr. naljepnicom ili drugom vidljivom oznakom, pa onda prilikom odlučivanja treba uzeti u obzir i odredbe toga Pravilnika. Treba utvrditi jesu li odgovorne osobe tuženika imale saznanje o opasnosti te jesu li reagirale u razumnom roku. Treba se u ovom postupku dokazati povezanost između opasnog mjesta i nastale štete.

81. U ugostiteljskom objektu posmična (klizna) vrata moraju biti označena i izvedena u skladu s propisima o zaštiti na radu i tehničkim propisima o pristupačnosti. Ključni zahtjev je da posmična vrata, ako su prozirna (staklena), moraju biti uočljivo označena oznakama na vidnoj razini (u visini očiju), imati ugrađene sigurnosne naprave protiv iskakanja te jasne oznake smjera otvaranja. Prema važećem Pravilniku o zaštiti na radu za mjesta rada i povezanim građevinskim propisima, pravila za označavanje i postavljanje posmičnih vrata uključuju: označavanje prozirnih površina tj. ako su posmična vrata staklena ili prozirna, moraju imati trake, naljepnice ili piktograme postavljene na vidnoj razini pješaka (najčešće u visini očiju, između 140 i 160 cm od poda) kako bi se spriječio nalet gostiju ili osoblja, oznaka smjera otvaranja tj. na vratima ili neposredno uz njih mora biti jasno istaknuta oznaka smjera otvaranja vrata (npr. strelica ili natpis koji pokazuje da se vrata pomiču ulijevo/udesno).

82. Po mišljenju suda navedena posmična staklena vrata u kafiću tuženika su opasna stvar, odnosno stvar koja predstavlja povećanu opasnost za okolinu, od prouzrokovanja štete zbog svojih osobina, odnosno svoje prirode. Tijekom postupka, nije bilo moguće utvrditi da li su navedena vrata imali kakav tehnički nedostatak u vrijeme štetnog događaja, zbog proteka vremena od samog događaja i činjenice da nakon događaja nikakva ovlaštena i nadležna osoba nije sačinila nikakav zapisnik niti je što utvrđivala vezano uz ispravnost tih vratiju, a samo utvrđenjem da nije bilo upozorenja ili uputa o načinu prolaska i rada vrata, je po mišljenju suda propust samog vlasnika stvari (tuženika).

83. Tvrdnje tuženika da nitko niti toga dana, niti ikada, nije udario u ta vrata i pao, ne otklanja njegovu odgovornost za konkretni štetni događaj makar da se radi samo i tom jednom takvom događaju u njegovom ugostiteljskom objektu (kafiću), a uostalom za isto nisu predočeni niti nikakvi dokazi. Nisu predočeni niti nikakvi dokazi o tehničkoj ispravnosti vratiju ili o ispunjavanju minimalnih tehničkih uvjeta za taj kafić.

84. Sud smatra da postoji uzročno –posljedična veza između kretanja tužitelja po kafiću tuženika prema tim posmičnim staklenim vratima i njegova udarca u ta vrata glavom (licem) i pada unatrag na pod, a štetna radnja tuženika se sastoji u neoznačavanju tih vratiju, te štete koju je tužitelj zadobio pri udarcu i padu, a koji pad je posljedica udara glavom u ta staklena vrata i onda pada unatrag na pod.

85. Stoga sud u ovom konkretnom slučaju zaključuje da je tuženik odgovoran za štetu koju trpi tužitelj jer su pokretna staklena vrata koja se otvaraju na senzor opasna stvar u smislu odredbe čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima i da je tuženik odgovoran za štetu prema odredbi čl. 1064. ZOO-a.

86. Prema tome tuženik odgovara po načelu objektivne odgovornosti jer iz provedenih dokaza proizlazi da je šteta tužitelju nastala zbog neadekvatnog postupanja tuženika u spornom ugostiteljskom objektu (kafiću) jer ta staklena vrata prema terasi kafića nije adekvatno označio. Životno je i logično da kada staklena vrata nisu označena, da za određene osobe zbog različitih okolnosti, takva staklena vrata mogu biti manje vidljiva (smanjeno vidljiva), pogotovo kada je iz tamnijeg, mračnijem prostora izlazi prema van na svjetlo.

87. Odgovornost tuženika je u obvezi održavanja predmetnog prolaza sigurnim za prolaz i boravak gostiju kafića (caffe-bara). U konkretnom slučaju dolazi do primjene zakonske odredbe o odgovornosti za štetu od opasne djelatnosti i iz razloga jer se u ugostiteljskom objektu - kafiću (caffe-baru) tuženika, gdje se štetni događaj dogodio, na relativno malom prostoru okuplja velik broj ljudi, gostiju kafića, koji se tamo zadržavaju na piću, što stvara povećanu opasnost za njihovo zdravlje i imovinu, tako da u obavljanju svoje djelatnosti tuženik mora ulagati povećanu pažnju.

88. Sud je stava da je tužitelj dokazao da se štetni događaj zbio na način opisan u tužbi, te je utvrđeno da je utužene prigode prilikom prolaska po kafiću tuženika, za tužitelja nastala šteta kada je on prilikom hoda u kafiću prema vanjskoj terasi udario direktno glavom (licem) u posmična staklena vrata koja se inače otvaraju na senzor pokreta zbog čega je pao unatrag i udario o pod.

89. Dakle, nedvojbeno je utvrđeno da u vrijeme štetnog događaja na tim posmičnim staklenim vratima nije bilo nikakvih oznaka ili naljepnica. Tužitelj je dokazao uzročno-posljedičnu vezu između neotvaranja tih neoznačenih staklenih dvokrilnih vrata i njegovog pada, te nastanka štete za njega, što je detaljno opisao u tužbi.

90. Tuženik smatra da se u konkretnom štetnom događaju radi o slučaju koji se dogodio tužitelju. Međutim, sve kad je i riječ o nenadanom slučaju, ne može se na takav slučaj kao razlog ekskulpacije pozivati onaj tko nije postupao u skladu s pravilima koja slučajne štete moraju spriječiti (preteći).

91. Vlasnik kafića može se potpuno ili djelomično osloboditi odgovornosti ako dokaže da je pad isključiva krivnja gosta, odnosno ako dokaže da se iz ponašanja tužitelja može zaključiti da je i on doprinio nastanku štetnog događaja, odnosno da postoji podijeljena odgovornost u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a

92. Vezano za oslobođenje od odgovornosti, prema članku 1067. Zakona o obveznim odnosima, vlasnik se oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti. Također, oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je

šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti. Vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

93. Sud također smatra da na strani tužitelja postoji doprinos nastanku štetnog događaja obzirom se isti kretao prostorom kafića (caffe-bara) tuženika koji je namijenjen za goste kafića, a koji prostor je tuženik održavao prohodnim za kretanje gostiju na način da kraj tog šanka slobodan prostor za prolaz prema vanjskom dijelu kafića, zatim na podu tepih na prilasku tim posmičnim staklenim vratima, a tužitelj je morao postupati sa dužnom pažnjom svake osobe i na vrijeme je morao opaziti, odnosno uočiti prepreke po kafiću, konkretno s obzirom da je vidio stepenice prema dolje i donji dio terase kafića (tzv. zimski vrt), onda je običnom pažnjom s obzirom da su staklena vrata dvokrilna i po sredini imaju metalne držače tamnije boje po cijeloj visini tih vrata mogao i morao na vrijeme ista vrata vidjeti. Događaj se dogodio u 11,40 sati, dakle po danu, dok je vani u prostoru prema kojem se kretao bilo danje svijetlo, što je i sam tužitelj potvrdio.

94. Takva staklena vrata sa senzorima koji omogućuju otvaranje su zadnjih nekoliko godina uobičajena i u ugostiteljskim objektima, te i u trgovinama, ljekarnama i dr. i opće je poznata činjenica da se takvim vratima ne može približavati većom brzinom hodanja, već je potrebno ponekad i zastati da bi senzor ta posmična vrata otvorio.

95. Sama činjenica da je tužitelj nakon udarca glavom (s dijelom gdje je nos, kako je tužitelj izjavio) u staklena vrata pao prema iza direktno na pod cijelim tijelom upućuje na to da se nije radilo o normalnom približavanju tim staklenim vratima jer takav način pada direktno cijelom težinom prema iza nije uobičajen pri normalnom kretanju jer bi u tom slučaju tužitelj nakon udarca izgubio nestabilnost, ali sud smatra da nikako u toj mjeri da bi direktno pao iza na pod. Tužitelju je očito pažnju kada se približavao tim vratima omeo i mobitel u ruci i to što je vidio majku i sestru, pa je htio što prije doći do njih. Točno je da je vidio i stepenice po kojima je morao dolje sići prema majci i sestri, što je i sam rekao u iskazu, pa ga je i to vjerojatno omelo u tome da na vrijeme vidi ta staklena vrata.

96. Međutim, kako očito senzor uopće nije pokrenuo otvaranje vrata, a ta vrata su neposredno prije tog događaja radila, očito su radila i kasnije jer su prolazile i hitna pomoć i majka i sestra tužitelja, a tužitelj ničim nije dokazao da bi vrata bila neispravna, onda se kao jedini zaključak nameće da se tužitelj tim vratima približio prevelikom brzinom za senzor koji ta vrata otvara. Isto tako sud utvrđuje da se nije približio vratima i senzoru npr. sa strane jer u tom slučaju ne bi udario direktno glavom (licem) u ta vrata niti bi pao na pod na taj način direktno prema iza cijelim tijelom.

97. Tužitelj tvrdi da vrata uopće nije vidio, međutim na osnovu provedenog dokaznog postupka, kao i na osnovu uobičajene i životne situacije sud je utvrdio da je tužitelj ta

vrata morao vidjeti kada je dolazio iz unutrašnjosti kafića van prema vanjskoj terasi (zimskom vrtu), što je već obrazloženo.

98. Opće poznata je činjenica da navedeni kafić tuženika posluje već više godina, da svakako ne bi poslovao da su u njegovom radu zabilježene neke nepravilnosti, odnosno da bi iste trebao odmah ukloniti po nalogu nadležne osobe, a nije niti poznato da bi se u kafiću tuženika takvi slični događaji dogodili.

99. Zbog tog štetnog događaja protiv tuženika nije vođen nikakav prekršajni postupak, niti je na mjesto događaja došla kakva nadležna državna inspekcija.

100. Stoga je sud utvrdio da je tužitelj i sam pridonio nastanku štete sukladno odredbi čl. 1092., čl. 1106. i čl. 1067. st. 3. ZOO-a i to po ocjeni suda u omjeru od 40 % (četrdeset posto).

101. Dakle, tuženik je tužitelju odgovoran za nastalu štetu u tom štetnom događaju u omjeru od 60 % (šezdeset posto).

102. Sada je potrebno utvrditi koje sve ozljede je tužitelj zadobio u tom štetnom događaju i koja šteta je nastala za tužitelja zbog tih nastalih ozljeda.

103. U čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (pravična novčana naknada) određeno je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, a u st.2. istog članka Zakona da pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

104. Sada sud na temelju tog nalaza vještaka medicinske struke donosi odluku o visini naknade štete. Odluka se donosi temeljem Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, te i uz dana 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. pod brojem Su-IV-47/2020-5 gdje je na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/20.) zauzeto je pravno shvaćanje kojim se mijenja dosadašnja praksa o visini naknade neimovinske (nematerijalne) štete. Prilikom donošenja odluke o mijenjanju Orijentacijskih kriterija, Vrhovni sud Republike Hrvatske se, uz ostalo, koristio i podacima Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. Polazeći od cilja i svrhe zakonskih odredbi o naknadi neimovinske štete, imajući na umu i navedene statističke podatke, na sjednici Građanskog odjela VSRH donesena je odluka o promjeni Orijentacijskih kriterija na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) po svim osnovama podignu u odnosu na 2002. za 50%.

105. Dakle, Vrhovni sud RH je zadnji puta Orijentacijske kriterije izmijenio 2020.god. i u obzir je uzeo inflaciju. Nakon toga do danas VSRH nije korigirao navedene Orijentacijske kriterije, pa stoga ovaj sud odluku donosi temeljem Orijentacijskih kriterija iz 2020.god. i sud smatra da protivno mišljenju tužitelja, se sada u ovom postupku ti Orijentacijski kriteriji ne mogu ponovno povećavati za dalje nastalu inflaciju nakon 2020.god. jer je smisao donošenja tih Orijentacijskih kriterija pomoć sudovima u donošenju odluke prilikom odmjeravanja visine pojedine naknade štete i sukladno sudskoj praksi se uvijek koriste doneseni kriteriji od strane VSRH, a VSRH očito nije donio nikakve izmjene istih nakon 2020.god. Naime, da je Vrhovni sud RH smatrao potrebnim, onda bi isti svakako donio i objavio izmjene Orijentacijskih kriterija u razdoblju od 2020.god. do danas sukladno inflaciji, a što očito nije. Stoga se u konkretnom slučaju još uvijek primjenjuju Orijentacijski kriteriji od 29. studenog 2002. (br. Su-1331-VI/02 i 1372/11-02) s povećanjem od 50% usvojenim na drugoj sjednici Građanskog odjela VSRH (2/20) održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. (br. Su-IV-47/2020-5).

106. Sada valja odlučiti o visini naknade štete po pojedinom traženom vidu štete, sukladno specificiranom tužbenom zahtjevu i sukladno utvrđenom tijekom postupka i to s osnova neimovinske štete i s osnova imovinske štete, a temeljem čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima.

107. Sud je sukladno nalazu i mišljenju vještaka Houre prilikom dosude naknade neimovinske štete za pojedine tražene vidove štete vodio računa o dobi tužitelja, njegovoj mogućnosti obavljanja redovnog posla, zatim obavljanje ostalih uobičajenih životnih poslova, kao i recentnu sudsku praksu za dosudu iznosa za pojedine vidove štete.

108. Vještak Houra Karlo je u nalazu i mišljenju naveo da je tužitelj trpio fizičke bolove jakog intenziteta 10 dana (razdoblje neposredno nakon traume i rano postoperativno razdoblje), srednjeg intenziteta 100 dana – kasnije postoperativno razdoblje te vrijeme cijeljenja kosti i prilagodbe mišića na fiksirani položaj vrata (u otpusnom pismu iz Varaždinskih toplica koje datira iz 15.06.23. u terapiji je ordinirana Doreta i Paracetamol) i manjeg intenziteta još mjesec dana. Zaostale tegobe kao i kasni bolovi po svojoj naravi ulaze u pojačane napore – trajne posljedice. Tužitelj s ovog osnova potražuje iznos od 5.534,50 EUR i sud smatra da je isti iznos naznačen sukladno Orijentacijskim kriterijima za visinu određivanja naknade štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002.god. i njihovih Izmjena iz 2020.god., a s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 40 % (kako je ranije obrazloženo), sud mu dosuđuje iznos od 3.320,70 EUR (što je 60 % tog iznosa za koji sud smatra da je osnovan s ove osnove).

109. Povreda tužitelja zadobivena u štetnom događaju, prema nalazu i mišljenju vještaka Houre da su opisane posljedice umanjile opću, životnu kao i radnu sposobnost za 40% (četrdeset posto) i u tom obujmu postoji potreba za ulaganjem pojačanih napora u svakodnevnim aktivnostima tužitelja. Tužitelj je u iskazu naveo koje radnje nakon tog događaja više ne može raditi (poduzimati), a koje se odnose

na teže hodanje i na pokrete s lijevom rukom. Tužitelj s ovog osnova potražuje iznos od 12.500,00 EUR i sud smatra da je isti iznos previsoko naznačen u odnosu na Orijentacijske kriterije za visinu određivanja naknade štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002.god. i njihovih Izmjena iz 2020.god., te sud smatra da je primjeren iznos s ovog osnova ukupno 5.839,84 EUR, a s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 40 % (kako je ranije obrazloženo), sud mu dosuđuje iznos od 3.503,90 EUR (što je 60 % tog iznosa za koji sud smatra da je osnovan s ove osnove).

110. Iz nalaza i mišljenja vještaka Houre proizlazi da je tužitelj neposredno nakon pada pretrpio primarni strah koji se javlja u trenutku životne ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja bio je jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda i njenih posljedica: jačeg intenziteta bio je u trajanju od 20 dana, srednjeg intenziteta 60 dana te manjeg intenziteta još 20 dana. Tužitelj s tog osnova potražuje iznos od 4.379,80 EUR i sud smatra da je isti iznos previsoko naznačen u odnosu na Orijentacijske kriterije za visinu određivanja naknade štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002.god. i njihovih Izmjena iz 2020.god., te sud smatra da je primjeren iznos s ovog osnova ukupno 4.000,00 EUR, a s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 40 % (kako je ranije obrazloženo), sud mu dosuđuje iznos od 2.400,00 EUR (što je 60 % tog iznosa za koji sud smatra da je osnovan s ove osnove).

111. Vještak Houra navodi da kod tužitelja postoji ožiljak na stražnjoj strani vrata koji rezultat operacije kralježnice. Nalazi se u dužini od 15 cm. Djelomično je smješten na vratu, a djelomično u kosi. Vidljiv je kod tužitelja koji ima kratku kosu drugima stalno u dužini od 10 cm, a donjih 5 cm prekriva majica ili košulja. Navedeno se smatra naruženjem manjeg stupnja. S naslova pretrpljenih duševnih bolova zbog naruženja tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 995,42 EUR, te sud smatra da je isti iznos previsoko naznačen u odnosu na Orijentacijske kriterije za visinu određivanja naknade štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002.god. i njihovih Izmjena iz 2020.god., te sud smatra da je primjeren iznos s ovog osnova ukupno 663,61 EUR, a s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 40 % (kako je ranije obrazloženo), sud mu dosuđuje iznos od 398,17 EUR (što je 60 % tog iznosa za koji sud smatra da je osnovan s ove osnove).

112. Dakle, tužitelj na ime pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu u predmetnom štetnom događaju, zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje osnovano, sukladno naprijed obrazloženom (koje iznose sud smatra osnovanim i sukladno doprinosu tužitelja nastanku štetnom događaju) potražuje od tuženika i sud mu dosuđuje slijedeće iznose : fizički bolovi 3.320,70 EUR (tražio je 5.534,50 EUR), smanjenje životne aktivnosti 3.503,90 EUR (tražio je 12.500,00 EUR), pretrpljeni strah 2.400,00 EUR (tražio je 4.379,80 EUR) i naruženje 398,17 EUR (tražio je 995,42 EUR), dakle sud mu je ukupno s osnova neimovinske

štete dosudio iznos od 9.622,77 EUR (a tražio je ukupno s osnova neimovinske štete iznos od 23.409,72 EUR).

113. Prema čl. 1095. st. 1. Zakona o obveznim odnosima tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

114. Iz nalaza i mišljenja vještaka Houre proizlazi da je tužitelju neposredno nakon tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć i njega nakon izlaska iz Varaždinskih toplica u zbrinjavanju svakodnevnih fizioloških i higijenskih potreba 4 sati dnevno kroz 4 mjeseca, potom u smanjenom opsegu 2 sata dnevno kroz naredna 6 mjeseca, potom 1 sat dnevno kroz naredna 2 mjeseca. S naslova tuđe pomoći i njege za tih ukupni sati tuđe pomoći i njege (1 sat = 3,98 EUR) tužitelj potražuje od tuženika naknadu štete u iznosu od ukupno 4.050,00 EUR, te sud smatra da je isti iznos previsoko naznačen u odnosu na Orijentacijske kriterije za visinu određivanja naknade štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz 2002.god. i njihovih Izmjena iz 2020.god., te sud smatra da je primjeren iznos s ovog osnova ukupno 2.149,20 EUR, a s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja u omjeru od 40 % (kako je ranije obrazloženo), sud mu dosuđuje iznos od 1.289,52 EUR (što je 60 % tog iznosa za koji sud smatra da je osnovan s ove osnove).

115. S osnova tuđe pomoći i njege tužitelj je tražio iznos od 4.050,00 EUR, a sud mu je dosudio iznos od 1.289,52 EUR.

116. S obzirom na obrazloženo sud je tužitelju dosudio iznos od ukupno 10.912,29 EUR s osnova sve neimovinske štete (9.622,77 EUR) i s osnova imovinske štete za tuđu pomoć i njegu (1.289,52 EUR), te je odlučeno kao u toč. 1./I. izreke ove presude.

117. S ostatkom traženog iznosa s ovih osnova sud je tužitelja odbio i odlučio je kao pod toč. 2. izreke ove presude.

118. Nadalje tužitelj potražuje i imovinsku štetu s osnova izgubljene zarade za vrijeme dok je bio na bolovanju, te nije primao plaću već naknadu plaće.

119. U spis su predan obračunske liste plaće, kao i podaci Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (HZZO) o primljenim iznosima za vrijeme bolovanja tužitelja, a koje je koristio vještak u izradi svojeg nalaza. Obračunske liste plaće su od poslodavca IVICOM Consulting d.o.o. za razdoblje listopad 2022.god. do svibanj 2024.god., dok su obračuni naknada za bolovanje na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (HZZO-a) za isto razdoblje.

120. Sud je na temelju nalaza medicinskog vještaka Karla Houre utvrdio da je liječenje tužitelja zbog ozljeda zadobivenih u tom štetnom događaju dana 02. ožujka

2023.god. trajalo do dana 15. rujna 2025.god.

121. Iz podataka poslodavca tužitelja i podataka Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje sud je utvrdio da je tužitelj zbog te ozljede bio na bolovanju od 03. ožujka 2023.god. do 12. travnja 2024.god. i za to vrijeme mu se isplaćivala samo naknada plaće za vrijeme bolovanja.

122. Radi se o službenim evidencijama, tuženik iste tijekom postupka nije ničim osporio, a tužitelj potražuje izgubljenu zaradu upravo u tom razdoblju, tako da sud smatra da se o cijelom utuženom razdoblju treba odlučiti kao osnovanom razdoblju za naknadu ove imovinske štete zbog izgubljene zarade.

123. Sud je rješenjem od dana 27. svibnja 2026.god. odredio provođenje dokaza knjigovodstveno-financijskim vještačenjem s obzirom da je tužitelj Žižek Ivan zbog ozljeda bio privremeno nesposoban za rad, a isti potražuje i izgubljenu zaradu zbog privremene nesposobnosti za rad i to radi utvrđenja razlike neto plaće koju je isti ostvarivao za vrijeme bolovanja, a do punog iznosa mjesečne neto plaće u odnosu na razdoblje prije nezgode i nakon nezgode, i to sa zateznom kamatom tekućom od dana kada su mu pojedine plaće trebale biti isplaćene (za prethodni mjesec) i to počevši od mjeseca ožujka 2023.god. do zaključno za mjesec travanj 2024. godine. Vještačenje je povjereno stalnom sudskom vještaku Mikac Matiji iz Čakovca.

124. Vještak Mikac Matija je dana 18. lipnja 2026.god. dostavio nalaz i mišljenje u kojem navodi da je vještak struke knjigovodstveno-financijske; ocjena uzročne veze između štetnog događaja od 02.03.2023. i privremene nesposobnosti za rad nije u djelokrugu ovog nalaza. U skladu s nalogom suda i postavkom zadatka, uzima se kao polazna pretpostavka da je cijelo razdoblje bolovanja (03.03.2023. – 12.04.2024.) u izravnoj vezi sa štetnim događajem. Ako sud o uzročnosti utvrdi drugačije (npr. priznavanjem samo dijela razdoblja), iznos se razmjerno smanjuje. Uspoređuje se neto plaća (bez naknade za prijevoz). Naknada za prijevoz (47,78 EUR) predstavlja naknadu troška koji za vrijeme bolovanja nije nastao te se isključuje s obje strane izračuna. Time se izbjegava umjetno povećanje štete. Iznosi iz 2022. godine preračunati su iz HRK u EUR po fiksnom tečaju 7,53450 HRK/EUR. U razdoblju 03.03.2023. – 12.04.2024. tužitelj je bio na bolovanju te je umjesto plaće primao naknadu (na teret poslodavca, a potom HZZO-a). Stvarno primljeni neto iznosi po mjesecima, prema obračunskim listama u tabeli u nalazu pod Izračun razlike neto plaće (šteta). Iznos koji je tužitelj primao tijekom bolovanja utvrđen je iz obračunskih listi: prvih 42 dana bolovanje je na teret poslodavca (faktor 0,85), a potom na teret HZZO-a u ograničenom (limitiranom) mjesečnom iznosu od 565,04 EUR. Uz pretpostavku uzročne veze cjelokupnog razdoblja bolovanja sa štetnim događajem, razlika između pune mjesečne neto plaće i neto iznosa stvarno primljenih za vrijeme bolovanja, za razdoblje ožujak 2023. – travanj 2024., iznosi 10.602,86 EUR. Na svaki pojedini mjesečni iznos teče zakonska zatezna kamata počevši od dana dospijeća isplate plaće za pojedini mjesec, kako je navedeno u stupcu „Kamata teče od" tablice u Nalazu.

125. Stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka Mikaca, a sud isti prihvaća jer je dan stručno i nepristrano i u skladu je s ostalom dokumentacijom u spisu.

126. Nakon dostave tog nalaza i mišljenja u spis tužitelj je specificirao svoj tužbeni zahtjev u ovom dijelu potraživanja imovinske štete zbog izgubljene zarade, sukladno nalazu vještaka.

127. Obzirom da je tužitelj od 03. ožujka 2023. god. do 12. travnja 2024. god. zbog pretrpljenih ozljeda bio privremeno nesposoban za rad, te isti potražuje izgubljenu zaradu zbog privremene nesposobnosti za rad u vidu razlike neto plaće koju je isti ostvarivao za vrijeme bolovanja, a do punog iznosa mjesečne neto plaće u odnosu na razdoblje prije nezgode i nakon nezgode, i to sa zateznom kamatom tekućom od dana kada su mu pojedine plaće trebale biti isplaćene (za prethodni mjesec).

128. Pod gore navedenom razlikom podrazumijeva se izgubljena dobit, odnosno prihodi tijekom razdoblja u odnosu na prihode ostvarene prije i nakon nezgode, a koje bi tužitelj ostvario da te nezgode nije bilo.

129. S obzirom na nalaz vještaka Mikaca i prednje utvrđeno sud smatra da tužitelj osnovano potražuje ukupan iznos od 10.602,86 EUR, međutim s obzirom na doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja od 40 %, kako je već obrazloženo, sud mu dosuđuje ukupan iznos od 6.361,72 EUR za to utuženo razdoblje i svaki traženi mjesečni iznos je umanjen za taj doprinos tužitelja, te su takvi smanjeni iznosi navedeni u toč. 1./II. izreke ove presude.

130. S ostatkom traženog iznosa od ukupno 4.241,14 EUR s osnova izgubljene zarade sud je tužitelja odbio i odlučio kao u toč. 2. izreke ove presude.

131. Na dosuđene iznose s osnova neimovinske i imovinske štete sud je tužitelju dosudio i zakonske zatezne kamate tekuće od dana 08. studenog 2024.god. s obzirom na datum podnošenja pisanog odštetnog zahtjeva tuženiku (podnio ga je dana 07. studenog 2024.god.) prije podnošenja tužbe sudu budući da sukladno odredbi čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe do isplate, a u visini sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

132. Sada valja još odlučiti o cjelokupnim troškovima postupka. Obje stranke su imale troškove s osnova zastupanja po punomoćniku-odvjetniku i tužitelj još i s osnova provedenih vještačenja (medicinskog i financijsko-knjigovodstvenog), te s osnova sudskih pristojbi. Tuženik druge troškove za sada nije imao.

133. Odluka o troškovima ovog parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. Zakona o parničnom postupku kojim je određeno da ako su stranke djelomično uspjele u parnici približno u jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove.

134. S obzirom da je sud morao provesti cjelokupni postupak dokazivanja, a da su stranke gledano ukupno s postavljenim tužbenim zahtjevom djelomično uspjele, jer je specificirani tužiteljev zahtjev je djelomično usvojen u manjem novčanom iznosu od ukupno 17.274,01 EUR (dosuđena ukupna i to : neimovinska šteta, zatim imovinska šteta zbog tuđe pomoći i njege i imovinska šteta zbog izgubljene zarade), a djelomično odbijen u višem novčanom iznosu od ukupno 20.788,57 EUR (odbijeno ukupno i to : neimovinska šteta, zatim imovinska šteta zbog tuđe pomoći i njege i imovinska šteta zbog izgubljene zarade), dakle svaka stranka je djelomično uspjela u postupku te je tako tužitelj uspio sa 45 % (četrdesetipet posto) svog specificiranog tužbenog zahtjeva, dok je tuženik uspio sa 55 % (pedesetipet posto) u ovom postupku s obzirom da je u tom postotku specificirani tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, a uzimajući u obzir ukupne troškove koje su stranke navele u predanim troškovnicima po čl. 164. ZPP-a, zatim uvažavajući vrijednost predmeta spora tijekom postupka koja se mijenjala (prvotno je traženo ukupno 24.319,99 EUR, dok je specificiranim tužbenim zahtjevom traženo ukupno 38.062,58 EUR), kao i činjenicu da je tužitelj morao platiti troškove provedenih vještačenja, te je sud uvažavajući sve navedeno odlučio da svaka stranka treba snositi svoje troškove postupka s obzirom na taj ukupni uspjeh u sporu.

135. Stoga je odlučeno kao u toč. 3. izreke ove presude tj. da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

U Čakovcu, 04. studenog 2026.god.

Sutkinja :

Valentina Varga Gombar

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda na nadležni Županijski sud u Splitu sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka.
Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tom obavijest :
1.punomoćnik tužitelja Pavlović Dejan, odvjetnik iz Zagreba
2.punomoćnici tuženika ZOU Ružić i Ružić iz Čakovca

VALENTINA VARGA GOMBAR

Elektronički potpisano: 04.11.2026T08:40:15 (UTC:2026-11-04T07:40:15Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 5c3ebd1d-38d9-449c-9356-5fd56a65cbbc

Općinski sud u Čakovcu

Broj zapisa: **9-3088f-9bc7a**

Kontrolni broj: **0ca42-c5bea-10058**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.